

Κερύνεια

Κερύνεια μου αξέχαστη
που είχες τόση χάρη
και ήσουνα της Κύπρου μας
του κόσμου το καμάρι.

Τα σπίτια σου τα ξοχικά
που ήταν στις πλαγιές σου
οι ένοικοι εθαύμαζαν
τις τόσες ομορφιές σου.

Πιο κάτω σε εδρόσιζαν
οι τόσοι ελαιώνες
που ήταν το στολίδι σου
επί πολλούς αιώνες.

Κι' εκείνη παραλία σου με τα γαλανά νερά
που 'δειχνε σαν καθρέφτης τα κτίρια στη σειρά
ήταν για τη Λευκωσία
η μοναδική χαρά.

Κι έβλεπες σ' όλο το δρόμο αυτοκίνητα σειρά
να 'ρχονται να δροσισθούν να γλυτώσουν την πυρά.
Να φρεσκάρουν το κορμί τους
νέοι, γέροντες, μητέρες και ακόμη και μωρά.

Το αρχαίο φρούριο σου που 'ταν και εκπαιδευτήριο
κι επαίζονταν τραγωδίες
μ' εκλεκτό ακροατήριο
εχρησίμευε ακόμη των αστυνομικών σχολή
κι' εβούιζε από νιάτα του φρουρίου η αυλή.

Από το κάστρο σου το Ξακουστό φαίνεται ψηλά το Αθθαείο
το έκτισαν καλόγεροι που λέγονταν Ναΐτες
και το 'χαν καταφύγιο της πίστης τους σημείο.
'Ήσαν πιστοί εις το Θεό και θέλαν ησυχία
αλλά η Κύπρος ήθελε την ανεξαρτησία.

Απέναντι στα δυτικά είν' έν' άλλο κάστρο
που φαίνεται από μακριά σαν της αυγής το άστρο.
Από κει εβλέπασι προς την Μικρά Ασία
κι είχαν τις πολεμίστρες τους μόνο για προστασία.

Επίσης εκεί κατέφευγαν οι άρχοντες του τόπου
όταν στην Κύπρο έπιαννε καμμιά επιδημία
για να συνεδριάζουσι με γλέντι και υγεία.

'Άγιε Ιλαρίωνα, προστάτη όλου του κόσμου
υπομονή και φρόνηση παρακαλώ σε δος μου
να έλθω εις τη χάρη σου μαζί με τόσους άλλους
να πέσω εις τα γόνατα και να σε προσκυνήσω
και τότε μ' ευχαρίστηση αν είναι θέλημα Θεού ας ξεψυχήσω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΤΑΝΑΡΗΣ
Ιεροψάλτης από την Ακαθθού